

## ***Even uw aandacht...***

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.*

*Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.*

*Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

*Veel leesplezier!*

# WANNEER DE LENTE KOMT

Een toneelspel in dertien scènes

door

Veva de Blauwe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen  
2018  
Nr.3465

## ***PERSONAGES***

(2 heren)

SPELER 1 :

SPELER 2 :

## ***DECOR***

In het midden van de scène staat een treinbank. Twee stuks met de rugleuningen tegen elkaar aan, zoals in een echt station. Vooraan is er een gele lijn getrokken. Ik heb deze getrokken met gele duct tape. Ze bevindt zich over de hele breedte van het podium. Rechts vooraan het podium bevindt zich een blok/verhoogje. Op het podium staat een automaat om warme drankjes uit te halen.

## ***KORTE INHOUD***

Het verhaal gaat over een man die zelfmoord wil plegen en zichzelf onder de trein wil gooien. Een andere man houdt hem tegen door tegen hem aan te botsen. De mannen starten een gesprek over het leven. Waar staan we, wat is belangrijk, wie heeft welke voorkeuren? Waar houden mensen van? Wat gebeurt er waardoor mensen drastische beslissingen nemen? Wat speelt er zich af in het hoofd van sommige mensen en waarom zien wij dat niet?

Speler 1 draagt een kostuum met das en blazer en heeft een aktetas bij zich. Het is een nette, afgeborstelde figuur. Speler 2 heeft een soort van werkkostuum/salopette of iets dergelijks aan. Hij is een werkmansstijl. Slonzig en een beetje vuil.

Er wordt een stem gebruikt die vanuit de ruimte komt. Door een microfoon worden de treinen afgeroepen zoals dat ook gebeurt in een echt treinstation. Deze kan door de regie live gesproken worden/deze kan op voorhand opgenomen zijn. Dat kies je zelf.

Bronnen: “Als de lente komt” in scène 14 van Fernando Pessoa.

***VOLGORDE SCÈNES***

SCÈNE 1 : STATION  
SCÈNE 2 : WAAROM 1  
SCÈNE 3 : DEPRESSIEF 1  
SCÈNE 4 : DE FRITUUR  
SCÈNE 5 : WERK 1  
SCÈNE 6 : WERK 2  
SCÈNE 7 : WAT EET IK GRAAG  
SCÈNE 8 : DEPRESSIEF 2  
SCÈNE 9 : ANTWOORD  
SCÈNE 10 : VERLANGLIJSTJES  
SCÈNE 11 : WAAROM 2  
SCÈNE 12 : HET PLAN  
SCÈNE 13 : AFSCHIED



## SCÈNE 1 : STATION

STEM : *(door de microfoon)* Aandacht, aandacht, doorrijdende trein op spoor 7, gelieve achter de gele lijn te blijven. Ik herhaal : Doorrijdende trein op spoor 7, gelieve achter de gele lijn te blijven. Spoor 3 : De trein op spoor 3 zal zo dadelijk vertrekken naar Brussel-Charleroi. Spoor 3 trein naar Brussel –Charleroi.

*(Speler 1 loopt naar voor, voorbij de gele lijn. Speler 2 verschijnt vanachter de coulissen en loopt Speler 1 bewust omver.)*

SPELER 1 : Godverdomme.

SPELER 2 : Och Excuseer.

SPELER 1 : Ge zou beter wat uitkijken, idioot.

SPELER 2 : Wacht, ik zal u helpen.

SPELER 1 : Laat mij met rust.

*(Speler 2 grijpt Speler 1 zijn hand/arm en trekt hem recht. Speler 1 krabbelt recht en duwt Speler 2 weg)*

SPELER 2 : Ge moet wel een beetje voorzichtig zijn hé meneer.

SPELER 1 : Laat mij met rust.

SPELER 2 : De treinen rijden hier snel! Voor dat ge het weet ligt ge eronder.

SPELER 1 : Och is het echt? *(kijkt weg van Speler 2. mompelt)* Debiel.

SPELER 2 : Kom ga even zitten. Ik zal een theetje halen

SPELER 1 : Ik lust geen thee.

SPELER 2 : Koffie?

SPELER 1 : Als het moet.

SPELER 2 : Suiker?

SPELER 1 : *(Zucht)* Ja.

SPELER 2 : *(haalt op het podium/in de automaat twee koffies)* Alsjeblief.

SPELER 1 : Dank u.

*(Er wordt in stilte naast elkaar gezeten, koffie in de hand.)*

SPELER 2 : Pas op, het is warm.

SPELER 1 : Ja, dat is de bedoeling van koffie, dat hij warm is.

*(Stilte. Koffie drinken.)*

SPELER 2 : Lekker?

SPELER 1 : Het is koffie.

SPELER 2 : Ja, koffie.

STEM : *(door de microfoon)* Spoor 7 : De IC- trein naar Antwerpen komt zo dadelijk aan op spoor 7. Deze trein stopt in Brussel-Zuid, Brussel-Centraal, Brussel-Noord, Mechelen, Berchem en Antwerpen-Centraal. De IC- trein naar Antwerpen op spoor 7.

SPELER 2 : Ah, uw trein is daar.

SPELER 1 : Ja.

SPELER 2 : Gaat ge naar Antwerpen?

SPELER 1 : Nee.

SPELER 2 : Mechelen?

SPELER 1 : Nee.

SPELER 2 : Och zo'n koffietje dat kan smaken hé. Hoe laat is het? *(Kijkt op horloge)*  
Kwart voor twee. Seffens naar huis, naar moeder de vrouw en de kinders.

*(Stilte)*

SPELER 1 : Hebt ge kinderen?

SPELER 2 : Ja.

SPELER 1 : Tof.

SPELER 2 : Twee.

SPELER 1 : De meeste mensen hebben er twee.

SPELER 2 : Twee jongens.

SPELER 1 : Tof.

SPELER 2 : De oudste is 5 en de jongste is 3.

SPELER 1 : ....

SPELER 2 : De oudste heet Walt en de jongste heet Alexander.

SPELER 1 : ...

SPELER 2 : Ze gaan allebei naar de kleuterschool. Onze Walt heeft rosse haren en Alexander is blond. Walt is een zorgenkindje. Hij is vaak ziek. 5 jaar en al 17 keer in het ziekenhuis gelegen.

SPELER 1 : Amai.

SPELER 2 : Ja... Zijt gij getrouwd en hebt gij kinderen?

SPELER 1 : Ik ben verloofd en nee, ik heb geen kinderen.

SPELER 2 : O, dat kan nog komen dan.

SPELER 1 : Ja dat kan. *(naar publiek)* Ik heb een hekel aan zo van die mensen die duizend vragen stellen en ondertussen de behoefte voelen om mij vol te proppen met informatie die ik niet gevraagd heb. En trouwens, wie is er zo lomp om een mens omver te lopen in een station? Is er hier geen plaats genoeg misschien? Maar nee, ge moet daar niet mee lachen, kijk eens rond u hé, is hier geen plaats GENOEG misschien? Debiel. En wat interesseert mij dat nu dat hij getrouwd is en twee kinderen heeft. En doe eens een beetje normaal, welke ouder zadelt zijn kind in godsnaam op met de naam WALT? Walt? We mogen al blij zijn dat hij zijn tweede kind niet Disney genoemd heeft. Dat zou pas een goeie zijn. "Ik heb twee zoons . Ze heetten Walt en Disney." Ik zie hem er nog toe in staat. Daarbij, een kind op de wereld zetten, dat alleen is al een puur egoïstische daad. Ja ge moet zo niet kijken... Mensen die een kind op de wereld zetten doen dat uit puur egoïstische redenen, of hebt gij misschien aan dat kikkervisje in uw lijf eerst gevraagd of hij of zij wel wilde tot leven gewekt worden? Ik denk het niet hé? Ah jong, mensen denken alleen maar aan zichzelf, mij moet ge niets anders wijsmaken.

SPELER 2 : Wat een raar ventje is dat toch. Hij mag van geluk spreken dat ik hem op tijd zag en er kon tegen lopen. Dat is toch niet te begrijpen hé. Echt niet te begrijpen. Hij mag van geluk spreken! De treinen zouden nogal wat vertraging